

BILTEN KIP FEBRUAR 2004

Ovaj bilten je objavljen radi potpunijeg upoznavanja sudstva sa aktivnostima KIP. Ova publikacija je podijeljena sudijama i tužiocima na Kosovu. Mesečni bilten KIP sada sadrži članke pripadnika KIP koji se tiču stvari od interesa za sudije i tužioce koji rade na Kosovu. KIP će ove godine pozvati sudije da doprinesu ovom Biltenu i da objave svoje članke ili izveštaje. Januarski Bilten obuhvata takođe sledeće specijalne poruku.

Amandmani odredbi o osnovanosti u novom krivičnom zakonu

Drugi deo

UVOD

Slično Jugoslovenskom Krivičnom Zakonu od 1976, koji je dosada bio na snazi na Kosovu, novi krivični zakon Kosova (KZ) predviđa dve opravdanosti kao zaštitu od kriminala. To su klasične opravdanosti: Neophodna odbrana po članu 8 i Neophodnost (zvana "nužna odbrana") po članu 9 KZ. Generalno ove odredbe su posebno dopuštena pravila gde određena štetna dela, ustvari nezakonita nisu samo deklarirana ne-krivičnim već suprotno nevažnim po članu 7 KZ – smatraju se takođe legalnim za njihovu socijalnu korisnost (odbiti nezakonit napad, ili ukloniti stalnu opasnost koja se može izbeći na bezazlen način).

Postoje neki amandmani oba člana 8 i člana 9. Ovi amandmani su teoretski interesantni, imaju važnost u praksi i zbog toga su vredni

razgovora.

ODREDBE O KRAJNJOJ NUŽDI (ČLAN 9)

Član 9 definiše krajnju nuždu i glasi:

Delo izvršeno u krajnjoj nuždi nije krivično delo.

"(1) Delo je izvršeno u krajnjoj nuždi kada učinilac deluje da od sebe ili drugog otkloni neposrednu neskrivljenu opasnost koja nije mogla da bude otklonjena na drugi način, pod uslovom da pritom učinjena šteta nije veća od štete koja je pretila..."

Ako se tekst člana 9 (2) KZ (koji, usput, ima istu pogrešnu postavku kao i član 8, stav 2 KZ) uporedi sa tekstom narednog člana 10 (2) Krivičnog zakona Jugoslavije, može se primetiti da termin "neskrivljena" jeste ubačen u novi tekst kako bi se time ispunio uslov da je opasnost bila neizbežna, što

stvara stanje nužde. Ovaj novi termin oživljava staru i davno okončanu raspravu o tome da li je prethodna greška izvršioca prepreka za opravdanost. Zato, ako je izvršilac prouzrokovao opasnost zarad zaštite interesa, pri čemu je zapostavio činjenicu da se šteta nanosi nužno žrtvovanom interesu ili je pritom interno ugrožen nužno žrtvovan interes, da li će ponašanje izvršioca biti opravdano?

Recimo da je neko iz nemara u svojoj kamp prikolici koristio štednjak koji je bio neispravan i tako izazvao šumski požar koji se može proširiti i zahvatiti obližnji grad. Postavlja se pitanje: da li ova osoba (kao i svaka druga) ima pravo da spali polje između svoje prikolice i grada kako bi sprečila širenje požara, ili to nije dozvoljeno?

- Još jedan primer: neko namerno podmetne požar kako bi na taj način stvorio okolnosti koje bi predstavljale opravdanje da se spali pomenuto polje jer isto pripada osobi sa kojom je u neprijateljskim odnosima. Postavlja se pitanje: da li ova osoba (kao i svaka druga) ima pravo da spali polje ili nema? Lice deluje protivzakonito i može biti zaustavljeno sredstvima nužne odbrane?
- Odgovor uvek glasi ovako: osoba (kao i svaka druga) ima pravo da spali polje. Ona deluje na zakonit način pošto tako spašava

grad i ne može biti zaustavljena sredstvima nužne odbrane.¹ Sam čin spašavanja grada je zakonit ali ovo, naravno, ne znači da će kompletno ponašanje lica biti opravdano. Nema potrebe da se ističe činjenica da je lice izvršilo paljevinu zato što je bilo u stanju da predvidi konačan ishod a to je da će trava na polju biti uništena.

Stoga će svaki čin koji lice izvrši u nužnoj odbrani biti opravdan (izuzev ako se pritom ne prekorače granice). Nema opravdanja jedino za prethodno izvršen čin koji, vodeći ka neizbežnom ugrožavanju interesa koji se nastoji spasiti, jeste izvršen sa namerom da se nanese šteta ili je pak pritom zanemarena činjenica da će doći do ugrožavanja nužno žrtvovanog interesa. Izvršilac je u ovom slučaju odgovoran zato što je šteta do koje je na kraju došlo u uzročnoj vezi sa samim činom i stoga, u vreme izvršenja dela akter je imao nameru da do štete dođe ili je pak zanemario činjenicu da će do nje doći. Iz tog razloga, čak i onda kada izvršilac prouzrokuje neizbežnu opasnost u nameri da ugrozi nužno žrtvovani interes, što ustvari znači da je izvršilac prouzrokovao opasnost, izvršilac može otkloniti opasnost i prouzrokovati drugu vrstu štete odnosno onu koja "nije veća od

¹ Videti **Robinson, P.** :Teorija opravdanosti: Ugrožavanje društva kao predušlov za krivičnu odgovornost, UCLA, Pregled zakona, tom 23, 1975, str. 280 – 283.

stepena opasnosti koja je prethodno pretila”. Upravo iz ovog razloga neizbežna opasnost koja vodi u stanje nužde ne mora biti “isprovocirana.” Da bi se izbegla konfuzija i nesporazumi, zakonodavci u tekst zakona obično ne unose termine kao što je “neizazvana opasnost, “ onda kada se radi o nuždi. Takva terminologija nije u vezi sa preduslovima nužnosti već jedino sa pravnim posledicama čina. U tom smislu KZ pravi jasnu razliku. Stoga, ako u prethodnom činu izvršioca postoje elementi “izazvane opasnosti” onda je nemoguće umanjiti kaznu za prethodno izvršen čin. Međutim, ako prethodno izvršen čin sadrži elemente nemara, onda po članu 9 (3) KZ kazna za taj čin “može biti umanjena.”

Ustvari, preduslov da opasnost mora biti “neizazvana” bolje se uklapa u koncept nužne odbrane u okviru koje nije predviđen², nego u koncept krajnje nužde u okviru koje jeste predviđen. Zato, ako je izvršilac isprovocirao napadača na protivpravni napad kako bi simulirao (iz loših pobuda/motiva) osnov po kome bi imao pravo da mu naudi, izvršiocu nije dopušteno da deluje u cilju spašavanja napadnutog interesa sredstvima nužne odbrane. U tom slučaju izvršilac nanosi štetu izazvanom napadaču (uhvaćenom u zamku) koji kasnije nema pravo na nadoknadu nanete mu štete (barem ne po pravilima nezakonitog

² Predviđen je recimo u okviru nužne odbrane u članu 20.4.3 Krivičnog zakona Španije.

bogaćenja). Stoga, ako će se koristiti termin “neizazvana”, onda bi trebalo da bude unet u tekst člana o nužnoj odbrani (član 8 KZ), odnosno ne bi trebao stajati u tekstu člana o krajnjoj nuždi. Očigledno je ovde još jednom zanemarena istorija krivičnog prava.³

2. Postoji još jedna izmena člana 9 (2) KZ u poređenju sa članom 10 (2) Krivičnog zakona Jugoslavije. I ova izmena se odnosi na stanje nužde. Deo teksta “opasnost koja nije mogla biti otklonjena na drugi način”, koji se nalazi u Krivičnom zakonu Jugoslavije zamenjen je tekstem “opasnost koja nije mogla biti drugačije otklonjena.”

Izmena nije niti suštinska niti posebno korisna. Najpre, ona praktično ne menja ništa u tekstu zakona; novi tekst zakona i dalje znači da je izvršenje dela jedini mogući način da se sačuva ugroženi interes. Pored toga, novi tekst zakona se ne može smatrati uspešnim jer nastavlja da reflektuje staromodno i pogrešno shvatanje nužde. Danas nije neophodno da je

³ Osnovni član 6 (krivično delo) je verovatno najbolji primer koji dokazuje ovu činjenicu i glasi: “Krivično delo je protivpravno delo koje je zakonom definisano kao krivično delo, čija su obeležja definisana zakonom...” Nov termin u ovom tekstu jeste termin “protivpravno” kojim je zamenjen termin “opasno po društvo.” Ali ako i pored toga što je predviđeno zakonom (odnosno Krivičnim zakonom) delo mora biti protivpravno odnosno obavezno u suprotnosti sa zakonskim odredbama van Krivičnog zakona, to bi neizbežno značilo oživljavanje stare nemačke *Normativne teorije* koja je prevaziđena još u 19. veku. Po ovoj teoriji, da bi delo bilo protivpravno (što je neophodan element krivičnog dela) nije dovoljno da bude obuhvaćeno krivičnim zakonom; potrebno je da bude u suprotnosti sa nekrivičnom odredbom. Ovakvo tumačenje koje očigledno ide u prilog optuženim licima čini se sasvim moguće kada se član 6 tumači u vezi sa drugom rečenicom člana 1 (3) KZ: “U dvosmislenim slučajevima definicija krivičnog dela biće tumačena u korist lica pod istragom, optuženog ili osuđenog lica.”

izvršenje dela jedini način da se zaštiti ugroženi interes. Sasvim je dovoljno da ne postoji štetna (ili "protivpravna") alternativa da se zaštiti ugroženi interes. Ukoliko postoje dva ili više načina (koji nisu štetni) da se nađe izlaz, oni se uzajamno ne isključuju. Jedino se zahteva da je krajnja šteta manja od izbegnute. Upravo zato bi bilo mnogo bolje ako bi se današnje shvatanje nužde izričito unelo u član 9 (2) KZ pri čemu bi tekst glasio: "opasnost koja se nije mogla izbeći bez štetnih posledica".

3. Problem je i što se zanemaruje razvoj krivičnog prava kada je reč o granicama nužne odbrane u članu 9 (2) KZ koji kaže: "da pritom učinjena šteta nije veća od štete koja je pretila." Svaki takav član koji predviđa takozvanu OFANZIVNU NUŽDU (pri čemu se ne nanosi povreda izvoru opasnosti), zahteva da je naneta šteta manja od izbegnute opasnosti. Po članu 9 (2) KZ nema opravdanja ukoliko su obe štete jednakih razmera. Ovo je dozvoljeno samo u takozvanoj DEFANZIVNOJ NUŽDI (pri čemu se nanosi povreda izvoru opasnosti).⁴

⁴ Ovo se može naći u stavu 228 Građanskog zakona Nemačke. Za razliku od uobičajene (ili ofanzivne) nužde, pod defanzivnom nuždom se podrazumeva eliminisanje opasnosti koja dolazi od objekta koji je u tom cilju uništen ili oštećen. Opasnost je proizišla iz objekta koji je bio van kontrole vlasnika odnosno držaoca (izgubljeni kućni ljubimac, robot u čijem programu je došlo do greške). Stoga je objekat koji je uništen ili oštećen bio izvor opasnosti, odnosno "uznemirujući objekat". Zato izvršilac uništavajući ili nanoseći štetu datom objektu ustvari uništava izvor opasnosti. Pritom nije neophodno da naneta šteta bude manja od izbegnute štete; dovoljno je jedino da naneta šteta ne nadmašuje izbegnutu štetu. Nekim pravnicima nije jasno zašto je neophodno uspostaviti ravnotežu koja bi išla u prilog uništenju objekta koji predstavlja

I najzad, u tekstu člana 9 (2) KZ možemo naići na istu konstrukciju kao u članu 8 (2) KZ gde se kaže da je neophodno utvrditi smer nužne odbrane. Shodno pomenutom članu dovoljno je da se činom "odbija" opasnost (u cilju otklanjanja opasnosti); stoga nije neophodno da se opasnost odbije (ukloni) na uspešan način. Upravo je obrnuto: potrebno je da se činom uspešno odbije opasnost i da se tako zaštiti ugroženi interes. U suprotnom, nema elemenata nužde i čin ne može biti opravdan čak ni činjenicom da je postojao *razuman rizik* jer ova vrsta opravdanosti nije predviđena Krivičnim zakonom. Očigledno je da u tekstu pomenutog člana nije pomenuta i uzeta u obzir suštinska razlika između nužne odbrane i čina izvršenog iz krajnje nužde. Naime, da prvi čin ne mora biti uspešan, dok će drugi biti uspešan ukoliko se spasi ugroženi interes.

Iako postoje nedostaci u tekstu pomenutog člana, moguće je doći do prvog zaključka u vezi sa činom izvršenim iz nužde. Takozvani kvantitativni standard nužde jasno se reflektuje u članu 9 (2) KZ. Shodno pomenutom članu, prouzrokovana

izvor opasnosti a protiv uništenja objekta koji nije izvor opasnosti. I zašto bi, ako je uništen objekat bio izvor opasnosti, odbrana od tog objekta po svojim granicama bila ista kao i smoodbrana. Objašnjenje bi verovatno bilo da odbrana od takvog "uznemiravajućeg objekta" može biti predstavljena kao poseban slučaj samoodbrane. Radi se o slučajevima samoodbrane u kojima je napadač vlasnik ili držalac datog objekta. Akt predstavlja nečinjenje a ne činjenje, a napadač nije delovao sa umišljajem (nije imao nameru niti je delovao iz nemare) i izvršio je napad koristeći objekat a ne golim rukama. Nije nemoguće da dođe do ovakve kombinacije u slučajevima samoodbrane a ona se može se naći u slučajevima odbrane od "uznemiravajućih objekata."

šteta neće biti veća (umesto da bude manja) od izbegnute štete. Ovde postoji još jedan standard, kvalitativan, koji se ne reflektuje tako jasno i koji ne proizilazi čak ni iz kriterijuma objektivne svrhe cilja – otklanjanja eventualne štete. Kada je reč o samom činu, kvalitativni standard nužde je (logično) na prvom mestu. Shodno pomenutom standardu, prouzrokovana šteta mora objektivno biti u uzročnoj vezi sa izbegnutom štetom. Prouzrokovanje prve štete ustvari vodi eliminaciji druge (štete koja preti). U suprotnom, prouzrokovana šteta neće biti opravdana kao nužda (van Kosova ovo se može opravdati jedino *razumnim rizikom*⁵). Na primer, čovek je preživeo srčani udar. Da bi mu spasio život, akter mora da ga prebaci do bolnice. Međutim, akter nema auto i nema drugi izbor izuzev da od drugog lica uzme auto bez odobrenja. Bez sumnje, ovaj čin se može pravdati nuždom. Na putu ka bolnici akter izaziva saobraćajnu nesreću oštetišći pritom auto i obližnju kuću. Očigledno je da se ove dve nanete štete ne mogu opravdati po članu o nuždi jer situacija ni nakoji način ne pomaže bolesniku, bez obzira na činjenicu da je ukupna šteta uvek manja od izbegnute smrti.

ZAKLJUČAK

⁵ Suprotno nuždi, razuman (ili opravdani) rizik je uvek neuspešna inicijativa. To je uglavnom subsidijarno opravdanje koje je prožeto idejom da lica neće biti pasivna ukoliko pogreška nije isključena ali da će preduzeti sve kako bi spasila ugroženi interes ili ostvarila pozitivan rezultat kada je to moguće.

Autor je stava da se nesumnjivo samo jedan amandman na član 8 i 9 KZ čini pozitivnim te da je u skladu sa razvojem materijalnog krivičnog prava. Shodno pomeutom amandmanu, više nije neophodno da nužna odbrana bude “apsolutno nužna” da bi se odbio protivpravni napad. Stoga je stara DOKTRINA UZDRŽAVANJA zamenjena modernom REALNOM LJUDSKOM DOKTRINOM.

Do sada nije primenjivana CASTLE DOCTRINE, ni delimično ni potpuno. Ova doktrina se zasniva na diferencijaciji nužne odbrane iz nužne u smrtonosnu (kada je dozvoljena primena smrtonosne sile) i nesmrtonosnu, te oživljava ideju da kada je napadnut u svom domu, stanar (vlasnik ili zakupac) uvek ima pravo na zaštitu. Od njega se nikada ne zahteva da se uzdrži/povuče i ukoliko je nužno može napadača lišiti života (npr. član 12. 3. 3 Krivičnog zakona Bugarske i član 122 – 7.1 Krivičnog zakona Francuske).

Kada je reč o nužnoj odbrani predviđena je jedino opravdanost. Trenutno ne postoji odredba o nuždi kao opravdanje ili prinuda (npr. član 35 Krivičnog zakona Nemačke i član 54. 3 Krivičnog zakona Italije). Ovo i dalje čini problem zakonodavcima na Kosovu.

Na kraju, i opravdanost i opravdanje su odbrana od zločina. Međutim, dok prvo isključuje protivpravno ponašanje (akt nečinjenja),

smatrajući ga zakonitim, drugo isključuje samo krivicu (umišljaj) u okviru istog. Ako nema takve odbrane, još uvek je moguće da ponašanje iako protivpravno i sa umišljajem (imajući sve objektivne i subjektivne karakteristike posebnog dela) ne predstavlja krivično delo. Ova se mogućnost predviđa članom 7 KZ (delo manjeg značaja) i važi samo u slučajevima gde se ne može primeniti ni opravdanost ni opravdanje. Stoga dela manjeg

značaja izvršena u odbrani jesu samo subsidijarni osnov za isključivanje krivične odgovornosti i trebalo bi ih automatski staviti ne ispred već iza opravdanosti i opravdanja u tekstu Krivičnog zakona, bez obzira na suprotno orijentisanu tradiciju koja je do sada vladala u zakonodavstvu. Biltenu)

Dr. Anton Girginov
Medjunarodni Trener KIP-a

Projekat aktivnosti za Februar 2004

- Seminar o privremenom zakonu o krivičnom postupku Kosova
- Seminar o Građanskom pravu – Porodični Odnosi
- Seminar o privremenom zakonu o krivičnom postupku Kosova
- Seminar za sudije suda za prekršaje
- Seminar o privremenom krivičnom zakonu Kosova
- Diskusije Okruglog stola u Peći o privremenom zakonu o krivičnom postupku

Seminar o Nagodbi I Kooperativnim Svedocima

Američko Odelenje Pravde organizovaće sa Kosovskim Institutom za Pravosuđe jedan trening o dve nove zakonske odlike o Privremenom Zakonu o Krivičnom postupku : plea ili opterećenje nagodbe I kooperativni svedoci. Ovaj seminar će se održati u prostorijama KIP, 3 Februara I biće ponovljen 5 Februara za sudije I tužioce krivičnog zakona koji dolaze sa svih strana for criminal law judges and Kosova. Ovaj legalni edukacioni program obuhvatiće praktične aspekte upotrebom nagodbe I ispitivanjem kooperativnih svedoka.

Seminar o Građanskom Pravu – Staranje o deci

KIP će ponuditi 4 Februara jednu sekciju treninga za sudije građanskog prava, fokusirajući se na staranje o detetu. Teme će obuhvatiti opšte aspekte o primeni prava roditelja, staranje u slučaju razvoda, pravni uporedni pregled o razlozima ustupanja na staranje jednom roditelju, oba roditelja ili trećem licu I promene odlke suda u slučaju izmene okolnosti. Jedan sudski trener iz KIP, jedan profesor

sa Pravnog Fakulteta iz Prištine I dvoje sudija iz okružnog odnosno opštinskog suda iz Prištine daće svoj prilog ovom jenodnevnom seminaru.

Seminar o ulozi pre-pretresnog sudije, javnog tužioca I sudske policije

Savet Evrope će organizovati sa KIP, 10 i 11 Februara dvodnevni seminar o predhodnom postupku po novom privremenom zakonu o krivičnom postupku I njegova usklađenost sa Evropskom Konvencijom o Ljudskim Pravima. Neki eksperti iz kancelarije pravnog savetnika (UNMIK) Saveta Evrope, Evropskog Suda I Ombudsman Institucije na Kosovu, kao I jedan sudija Vrhovnog suda objasniće tu usklađenost za svaki korak u predhodnom postupku: istraga,privremeni pritvor,policisko hapšenje,pravo na branioca, ispitivanje optuženog. Jedan praktičan slučaj o predhodnom postupku biće prikazan I o tome će se raspravljati drugog dana. .

Seminar za Sudije suda za prekršaje

KIP će organizovati 19 February jedan poseban legalni edukacioni program za sudije koji rade u sudovima za prekršaje na Kosovu. Ovaj seminar će se fokusirati na legalnim I proceduralnim pitanjima za koja je odgovoran sud za prekršaje: pitanje saobraćaja, javni red I mir. Tri sudije koji dolaze iz Višeg suda za prekršaje sa Kosovo bće predavači I treneri toga dana.

Seminar o Probnom periodu

KIP, zajedno sa Savetom Evrope ponudiće ednodnevni seminar 23 Februara, ponoviće se 24th, o novim mehanismima probnog perioda na Kosovu. Ovaj seminar, otvoren za sudije krivičnog prava,održava se kako bi objasnio razloge stvaranja probnog sistema na Kosovu, pravni okvir o alternativnim sankcijama postavljenim od strane novog krivičnog zakona, I da predstavi iskustva probnog perioda u Evropi I prve korake pilot projekta urađenog na Kosovu. Cilj ovog seminara je da objasni prednosti probnog sistema I izazov koji predstavlja za sve sudije I tužioce na Kosovu.

Diskusije Okruglog stola– Pečkog Regiona

KIP će započeti svoj program treninga napolju u Peći, 26 i 27 Februara uz Diskusiju okruglog stola o novom zakonu o krivičnom postupku.Ovaj specifičan legalni edukacion program biće organizovan u saradnji sa Predsednikom Okružnog suda iz Peći. Sve sudije krivičnog prava I tužioci iz regiona koji su

voljni da prisustvuju ovoj sednici,okupiće se kako bi diskutovali u vezi novih proceduralnih aspekata o krivičnom postupku: pre-pretresni sudija, optužnice i njihova overa,način sprovođenja glanog pretresa shodno novom zakonu.

KONKURS

Kosovski Institute za Pravosudje tazi tri Nacionalni službenik za obuku i jedan Nacionalni Kordinator Programa

Nacionalni službenik za obuku Kosovskog instituta za pravosuđe

U skladu sa mandatom za izgradnju institucija, OEBS-ovo Odeljenje za vladavinu prava je ustanovilo Kosovski institut za pravosuđe, koji je zadužen za obuku sudija i tužilaca na Kosovu. Institut traži izuzetnog stručnjaka sa pravnim iskustvom (kao sudija ili tužilac) da bi radio kao nacionalni službenik za obuku. Izabrani kandidat biće upošljen u Kosovskom institutu za pravosuđe.

Institut ima nediskriminacionu politiku zapošljavanja tako da se žene i manjine pozivaju da se prijave za ovu poziciju.

Zaduženja i odgovornosti

Nacionalni službenik za obuku će:

- Organizovati i obezbediti kurseve obuke za članove pravosuđa
- Sarađivati sa lokalnim i međunarodnim stručnjacima za obuku
- Identifikovati i proceniti potrebe obuke u skladu sa likalnom zajednicom i pravosuđem
- Održati i produbiti odnos razvitak odnosa sa lokalnim pravosuđem
- Napraviti nacrt za pravnu obuku koji će se kasnije koristiti kao osnova za obuku
- Oceniti program obuke
- Sprovoditi pravne analize

Kvalifikacije

Obrazovanje:

- Traži se diploma pravnika
- Poznavanje međunarodnih standarda i instrumenata prava, posebno Evropska konvencija o ljudskim pravima

Radno iskustvo:

- Traži se bogato radno iskustvo kao sudija ili tužilac
- Iskustvo na polju obuke je jako važno

Ostalo:

- Osnovno pismeno i govorno iskustvo u Engleskom
- Poznavanje regionalne političke situacije
- Sposobnost i volja za rad u multietničkoj i a-političnoj sredini
- Osnovno znanje na kompjuteru je jako poželjno
- Iskustvo i sposobnost za rad pod pritiskom i ograničenim vremenskim rokom za završavanje određenog zadatka
- Dobro fizičko zdravlje

1. Pod direktnim nadzorom Međunarodnog Programe Ko-ordinatora, Nacionalni Program Ko-ordinator:
2. Procenjuje i prepoznaje potrebe treninga;
3. Ko-ordinira i razvija program treninga;
4. Projektuje, koordinira i implementira kratkoročne, srednje i dugoročne ciljeve programa obuke i razvoja KIP;
5. Izveštava o aktivnostima i rezultatima;
6. Pomaže Međunarodnom Program Ko-ordinatoru u pripremi namene budžeta za aktivnosti treninga ;
7. Pruža nadzor i upravlja Nacionalnim Sudskim Trenerima, Višim Administrativnim Službenikom i Prevodiocima;
8. Uspostavlja veze sa drugim organizacijama koje su uključene u pravosudni sistem Kosova; i
9. Obavlja određene zadatke koji se traže.

Potrebne kvalifikacije :

10. Diploma pravnog fakulteta
11. Opširno profesionalno legalno iskustvo (iskustvo kao sudija ili tužilac)
12. Poznavanje međunarodnih zakonskih standarda i instrumenata, pogotovu Evropske Konvencije o Ljudskim Pravima
13. Poznavanje pravnog sistema na Kosovu
14. Pokazuje sposobnost planiranja i organizovanja
15. Jake međuljudske, analitičke i organizacione sposobnosti – (ovo je navedeno 2X)
16. Sposobnost rada na profesionalnom nivou na Albanskom i/ili Srpskom
17. Dobro poznavanje usmenog i pisanog engleskog jezika

18. Flexibilnost i sposobnost rada pod pritiskom i sa ograničenim radnim vremenom
19. Sposobnost rada na primeni Windows
20. Jako je poželjno iskustvo u rukovođenju

Procedura prijave

Podnosilac molbe treba da priloži:

- 1) detaljnu biografiju i
- 2) pismo sa objašnjenjem zašto je zainteresovan za ovu poziciju adresirati:
Gosp. Anton Nrecaj , e-mail: anton.nrecaj@kjjudicial.org
Kosovski Institut za Pravosuđe
Ulica Ramiz Sadiku , Priština
Tel: +(381-38) 548-688 , 548-689 ext. 205

